

Dosarul nr. 2ra-2127/18

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul Central (jud. A. Donos)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Eleonora Basarghin și Agnesa Rogac

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Eleonorei Basarghin și Agnesei Rogac împotriva Annei Rohac cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Eleonora Basarghin și Agnesa Rogac și menținută hotărârea din 6 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți sediul Central

constată:

La 21 martie 2017, Eleonora Basarghin și Agnesa Rogac au depus cerere de chemare în judecată împotriva Annei Rohac cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil.

În motivarea acțiunii au invocat că la 13 iulie 2005 tatăl lor Mihail Rogac, decedat la XXXXX, a întocmit pe numele lor un testament prin care le-a testat în părți egale toată averea care îi va aparține la data decesului.

Până la deces, Mihail Rogac a deținut în proprietate garajul nr. X din Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 7 din mun. XXXXX, care a fost construit până la încheierea căsătoriei cu Anna Rohac și a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Bălți cu nr. XXXXX.

Au specificat că Mihail Rogac a început construcția garajului în anul 1981 fiind finisată în anul 1983 și s-a folosit de acest garaj până la deces.

Plata pentru pază, întreținerea tehnică a garajului și impozitul, începând cu anul 1981 și până în anul 2006 au fost achitate de către Mihail Rogac, iar din anul 2006 până în prezent toate aceste plăți au fost efectuate de către Eleonora Basarghin.

Având în vedere prevederile art. 332 Cod civil, au menționat că Mihail Rogac mai mult de 15 ani a dispus de garajul în cauză în calitate de proprietar, însă dreptul de proprietate asupra garajului pe numele lui nu a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial.

La adresarea lor de a înregistra dreptul de proprietate asupra garajului pe numele decedatului li s-a refuzat pe motiv că dreptul de proprietate pe numele persoanelor decedate nu se supune înregistrării în Registrul bunurilor imobile.

Au notat că din acest motiv nu pot finaliza perfectarea succesiunii în privința garajului.

Și-au întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 332 Cod civil, art. 5, 39, 166, 167 Cod de procedură civilă.

Au solicitat admiterea acțiunii, recunoașterea lui Mihail Rogac, născut la XXXXX, în calitate de proprietar al garajului nr. X înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Bălți cu numărul cadastral XXXXX situat în mun. XXXXX str. XXXXX, recunoașterea dreptului de proprietate după Eleonora Basarghin și Agnesa Rogac asupra garajului nr. X cu număr cadastral XXXXX situat în mun. XXXXX str. XXXXX, în baza testamentului lăsat de către Mihail Rogac.

Prin hotărârea din 6 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți sediul Central, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Eleonora Basarghin și Agnesa Rogac și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 iunie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Eleonora Basarghin și Agnesa Rogac au declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerând-le neîntemeiate și contradictorii, care urmează a fi casate.

Având în vedere prevederile art. 320 alin. (2) Cod civil, au specificat că toate condițiile pentru dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune au fost respectate, fiind demonstrat că Mihail Rogac a fost posesor de bună-credință cu o stăpânire unică și superioară asupra bunului timp de peste 15 ani, precum și faptul că posesiunea bunului a fost utilă.

Au specificat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, concluziile acestora fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Totodată, nici prima instanță, nici instanța de apel nu au luat în considerație faptul că prin actele judecătorești emise li se încalcă dreptul de proprietate și dreptul la moștenire legală garantate de art. 46 din Constituția RM, art. 320, 322, 1449 Cod civil și art. 1 din Protocolul CEDO, iar altă cale de legalizare a dreptului de proprietate nu există.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 27 aprilie 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 112), fiind recepționată de către recurente la 3 mai 2018, ceea ce se confirmă prin avize de recepție (f. d. 113, 114).

Astfel, se constată că recurentele s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 25 iunie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Eleonora Basarghin și Agnesa Rogac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Eleonora Basarghin și Agnesa Rogac, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Eleonora Basarghin și Agnesa Rogac ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Eleonora Basarghin și Agnesa Rogac se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan